

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 38. Quæ jura sibi esse in Electione Imperatoris Papa affirmet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XIII. verba omnia ex Constitutione Ottonis
 A.C. 1201. exscripta sint, in qua pariter Legatis Im-
 peratoris prohibetur, ne electioni Pon-
 tificis quacunque ratione obstant. Sed
 addendo hanc clausulam Imperatores
 nihil minus intendunt, quam jus con-
 fectum electionem abjicere; quod co-
 gnoscimus ex Epistola S. Petri Damiani
 annos centum post coronationem Otto-
 nis scripta, in qua dicit; electo Papa
 negotium suspendi oportere, dum vo-
 luntas Regis exploretur. Gregorius ve-
 ro VII. Papa, Jurium Ecclesiæ Romanæ
 studiosissimus, consecrari noluit, prius-
 quam de consensu Regis certior factus
 fuisset.

§. XXXVIII.

Quæ jura sibi esse in Electione Imperatoris Papa affirmet.

Innocentius Papa Principibus Germaniæ respondit, data proluxa Epistola, ex qua celebratissimum Capitulum Venerabilem in Decretalibus excerptum est. *Agnoscamus, inquit, jus eligendi Regem, Imperatorem futurum, Principibus esse, quibus ex antiqua consuetudine competit; idque eo libentius fatemur, quod hoc Jus a Sacra Sede acciperint, quæ in Persona Caroli Magni Romanum Imperium a Græcis transfusa*

*de neg. Imp.
ep. 62.*

*Extra. de
Elect. c. 34.*

in Germanos. Verum Principes fateri debent, & utique fatentur, potestatem nobis esse, illum examinandi, qui Rex electus fuerit, cum a nobis consecretur & Imperator coronetur; uniuersalis autem est Regula, Personæ examen illi competere, qui electo manus imponit. Porro si Principes, licet unanimi consensu, Sacrilegum, Excommunicatum, insanum, Hæreticum, Paganum eligerent, quis dicat, nos ad coronandum talem virum obligari? Hic Papa confundere videtur impositionem manuum in Sacramento, a substantia Sacerdotii inseparabilem, cum Regum Consecratione, quæ est nudus Ritus a Pipino Rege anno septingentesimo quinquagesimo secundo inuestus, & a qua supremorum Principum Potestas nulla ratione pendet. Contra vero Unctio Sacerdotalis conferebatur a Metropolitano, cui, tanquam Electionis Judici, jus erat Electum examinandi. Ita Papa jus examinandi electum Imperatorem sibi tribuens, electionis Judicem se constituit.

Tum Pontifex Epistolam suam prosequitur: *Ut igitur a Principibus objecta diluamus, asserimus, Legatum nostrum nec Electoris nec Judicis personam in se suscepisse. Neminem elegit, aut eligi iussit. Neutrius electionem confirmavit, vel rejecit, si Electorum*

Rr 4

Acta

Sæcul. XIII.
A.C. 1201.

Sup. Lib.
XLIII. §. I.

Sæcul. XIII.

A. C. 1201.

Acta spectentur; sed solum Præconis officio functus est, cum Ducem Philippum Imperio indignum proclamavit, Ottonem autem Regem dignum denunciavit. Ut nihil de eo dicamus, quod complures ex Principibus, jus eligendi habentibus, de Ottone consenserint; Fatores autem Philippi eum ceteris assensibus & contemptis elegerint. Porro certissime constat, contentu unius Electoris magis vitiari electionem, quam quorundam dissensu. Ergo suo merito amiserunt jus eligendi, quo abusi sunt. Præterea Dux nec in eo loco, in quo debebat, nec ab Episcopo, cui id competebat, coronatus est. Rex vero Aquisgranum ab Archiepiscopo Coloniensi coronam accepit. Porro, quod uni Partium, si Principes in electionis causa dividantur, favere possimus, & Jure, & exemplo demonstramus. Quippe Ecclesia Romana Advocato & Defensore destitui non debet, nec filiorum jurgia nocere possunt Matri; scitis vero ex superiorum temporum commentariis, Papam, cum Principum animi in electione Lotbarii & Conradi discordia fuissent turbati, Lotbarium coronasse, eique Imperium asseruisse, ac Conradum in ejusdem amicitiam fuisse receptum. Tum Innocentius Papa, sicut in superioribus literis, in querelis contra Ducem

*Sup. Lib.
LXVIII.
§. 22.*

cem Sueviæ diu moratur, & tandem Sæcul. XIII.
Principes ad eum deferendum & Otto- A.C. 1201.
nem recipiendum exhortans Epistolam
claudit.

Rex Franciæ quoque Philippus que-
rebatur, quod Innocentius Papa Otto-
nem tueretur, infensissimum suum ini-
micum, qui a Majoribus suis invetera-
tum in gentem Francorum odium acce-
pisset. *Hæc electio*, inquit in sua ad Pa-
pam Epistola, *non nobis modo, sed omni-
bus Regibus Catholicis ignominia cau-
sa est, ideoque acquiescere non poterimus,
nisi Regnum nostrum perditum
velimus.* Ut deinde Papæ animum de-
liniret, promittit, vades se daturum,
quod Philippus Sueviæ nihil adversus
Ecclesiam Romanam moliturus esset.
Rex Franciæ hanc Epistolam Bonifacio
Marchioni Montisferratensi deferendam
commisit, Papam rogare jussu, ut sibi om-
nia crederet, quæ præter Epistolam,
viva voce Regis nomine adjecturus es-
set. Papa dato ad Regem responso a-
cta sua defendere conatur, & affirmat,
satis fidem sibi ab Ottone datam, quod
Franciæ nocere non vellet, & si vellet,
in promptu esse auxilia, quibus prohibe-
retur. Denique hortatur Regem; fœ-
dera & amicitiam cum Ottone iniret,
exponens, ita rebus propriis optime con-
sulturum.

ep. 63.

ep. 64.

Rr 5 §. XXXIX.